

РЕШЕНИЕ

№ 3769

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20231110203442 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 1507/08.03.2023 г. по КНАХД № 10095/2022г. XX –ти касационен състав на Административен съд – София град е отменило Решение № 2658/17.07.2022 г. на 98-ми състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение по НАХД № 14204/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-014605/15.07.2021 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“. Делото е върнато на първоинстанционния съд с указания за разглеждане на делото от друг състав на съда и съответно да се установи дали са налице съставомерните признаци на всяко едно от петте нарушения, за които са наложени съответните наказания на санкционираното лице.

В тази връзка е образувано настоящото дело пред СРС, 130-ти състав, с което се обжалва наказателно постановление (НП) № 21-4332-014605/15.07.2021 г., издадено от Г.ВЛ.Б. - началник на 01 Група „Административно-наказателна дейност“ (Група „АНД“) в 03 Сектор „Административно обслужване“ на Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на жалбоподателката са наложени административни наказания както следва:

1. "глоба" в размер на 20,00 лева на основание чл. 183, ал.2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП;
2. "глоба" в размер на 200,00 лева на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т.1 ЗДвП;

3. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
4. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
5. "глоба" в размер на 300,00 лева на основание чл. 177, ал.1, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 150 от ЗДвП;

В жалбата се излагат доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, издадено в нарушение на процесуалния и материалния закон, като се моли за отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателката редовно призована, не се явява. Представява се от упълномощен представител – адв. ЦВ. И.а, която поддържа жалбата и моли за отмяна на наказателното постановление. Претендират се и разноски.

Въззиваемата страна – редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, провери изцяло атакуваното наказателно постановление, като приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2021 г., около 19.25 ч. в гр. София, ж.к. Овча купел жалбоподателката М. В. П. управлявала лек автомобил "Шкода", модел "Фабия", с ДК № *****, собственост на ЕВ.ГР.П., ЕГН: *****, по ул. "Детелина", с посока за движение към бул. „Президент Линкълн“, като срещу блок № 21 при маневра на заден ход и без да осигури лице, което да ѝ сигнализира за опасности при движението на заден ход, реализирала леко ПТП в паркираните автомобили Ситроен с ДК № ***** и Пежо с ДК № *****. След инцидента, П. напуснала мястото на произшествието и паркирала автомобила недалеч от мястото на инцидента пред блок № 25, вход В. Поведението на водача на автомобила е било пряко наблюдавано от св.И. който уведомил на тел.112. Междувременно пред блок № 21 пристигнали служители на „ОПП“ СДВР, които от свидетели установили фактите. Техни колеги от 06 РУ-СДВР пък открили автомобила, предизвикал ПТП, пред блок № 25, вх. В. Видели водачката и нейна приятелка, които слезли от автомобила и искали да се отдалечат от автомобила. Щетите по автомобилите били установени и бил съставен протокол за ПТП. Водачката отказала да бъде изпробвана за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 с фабричен номер 0024 и за употреба на наркотични вещества с „Дръг тест 5000“ с номер 0001. Бил ѝ е издаден талон за медицинско изследване с номер 087842 за ВМА, но тя не дала проба. Направената била справка с ОДЧ и се установило, че жалбоподателката е неспособен водач.

Свидетелят И. И. съставил на жалбоподателката акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия GA № 113546/06.07.2021 г. за това, че водачът не осигурява лице, което да му сигнализира за опасности при движение на ППС на заден ход, ПТП, с което виновно е нарушил чл. 40, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП, отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с

доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, с което виновно е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнява предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техни аналози, с което виновно е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, не спира и не установява последиците от ПТП, с което виновно е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, и чл. 150 от ЗДвП. В законоустановения срок не е постъпило възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН на 15.07.2021 г. е издадено атакуваното НП от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на жалбоподателката са наложени административни наказания, както следва:

1. "глоба" в размер на 20,00 лева на основание чл. 183, ал.2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП;
2. "глоба" в размер на 200,00 лева на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т.1 ЗДвП;
3. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
4. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
5. "глоба" в размер на 300,00 лева на основание чл. 177, ал.1, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 150 от ЗДвП;

Горната фактическа обстановка беше установена чрез гласни доказателства средства и с приложените по делото писмени доказателства, приобщени по законния ред по чл. 283 НПК. В допълнение в хода на съдебното следствие беше извършен оглед на снимков материал на основание чл. 156, ал.1 вр. чл. 155 НПК, с който се доказва извършеното нарушение.

От показанията на свидетел Г. И., очевидец, се установява, че е налице ПТП, пола на лицето което е управлявало МПС и обстоятелствата, при които е извършено. Посочените доказателствени източници са логични, обективни, непротиворечиви, и кореспондиращи помежду си, поради което и съдът ги кредитира като достоверни и ги съобрази при формиране на вътрешното си убеждение. Показанията на св.И. кореспондират и с останал доказателствен материал по делото: протоколи за ПТП, скица на ПРТ и талон за медицинско изследване.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, допустима е, но разгледана по същество е неоснователна.

Съдът, при извършената служебна проверка, не констатира допуснати в производството по ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателката

съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с правилата за материална и териториална компетентност, тъй като АУАН е съставен от длъжностно лице от служба за контрол, заемащо длъжност „младши автоконтрольор“, с което е спазен чл.189, ал.1 ЗДвП (виж. и т.1.3. от приложената по делото Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи), а НП е издадено от „определено от министъра на вътрешните работи“ длъжностно лице – началника на Група „АНД“ в 03 Сектор „АО“ при ОПП-СДВР, с което е спазена разпоредбата на чл.189, ал.12 от ЗДвП (виж. и т.2.10. от Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи).

В АУАН е посочен свидетел очевиден на установяване на нарушението и при съставяне на акта. Налице е редовна процедура по връчване на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на наказаното лице, но и по правило това обстоятелство има значение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал.2 ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По отношение на нарушението по пункт „1“ от НП, разпоредбата на чл. 40, ал. 2 ЗДвП гласи, че по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. В конкретния случай по делото се установи, че жалбоподателката М. П. е предприела неосигурена маневра на заден ход, като е реализирала леко ПТП в паркираните автомобили Ситроен с ДК № ***** и Пежо с ДК № *****, т.е от обективна страна е изпълнен състава на чл. 40, ал.2 ЗДвП. От гледна точка на субективна страна, настоящият състав на съда намира, че жалбоподателката е извършила нарушаване на правилата за движение по пътищата при форма на вината пряк умисъл - същата е съзнавала, че извършва маневра на заден ход, като не е изпълнила законното си задължение непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, да осигури лице, което да ѝ сигнализира за опасности. В тази връзка съдът намира, че е изпълнен състава на нарушението на чл. 40, ал.2 ЗДвП. Наказанието за нарушение на чл. 40, ал.2 ЗДвП е посочено в чл. 183, ал.2, т.11 ЗДвП. Съгласно санкционната норма, водач, който нарушава правилата за движение назад се наказва с глоба в размер на 20 лв. В тази връзка съдът намира, че АНО правилно е наложил съответното наказание, като с оглед на фиксирания му размер, същият не подлежи на ревизия от съда.

На следващо място, по нарушението по пункт „2“, следва да се отбележи, че нормата на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП гласи, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Съдът установи, че жалбоподателката М. П., като водач на моторното превозно средство, след като е реализирала пътнотранспортно произшествие, въобще не е спряла, за да установи какви са последиците от произшествието, като е напуснала мястото и е паркирала автомобила на паркинга пред блок № 25, вх. „В“, т.е от обективна страна е изпълнен състава на нарушената правна норма. От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателката при форма на вината пряк умисъл - тя е съзнавала, че е

реализирала пътнотранспортно произшествие с паркираните автомобили Ситроен с ДК № ***** и Пежо с ДК № *****., въпреки това, обаче, не е спряла за да установи какви са последиците от него. В тази връзка както от субективна, така и от обективна страна е осъществен състава на правната норма. Относно наведените съмнения за квалифициране на нарушението под неправилна правна норма от страна на жалбоподателката, съдът ги оставя без уважение, тъй като сочената от нея норма – чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП се отнася за друга хипотеза. Касае за ситуация, при която водачът е спрял и е установил, че при произшествието са причинени само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В конкретния случай, обаче жалбоподателката въобще не е спряла, не е констатирала какви са нарушенията от причиненото от нея пътнотранспортно произшествие, следователно съдът намира, че няма как деянието ѝ да бъде определено като нарушение на чл. 123, ал.1 ЗДвП, т.3, б. „в“ ЗДвП, поради което намира, че правилно АНО е квалифицирал нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП се наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. В тази връзка съдът намира, че АНО правилно е наложил съответното наказание „глоба“ в максимален размер, като е установил, че водачът е неспособен и е взел под внимание това обстоятелство, т.е няма как да бъде наказана жалбоподателката с „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

Съдът намира, че вмененото нарушение по пункт „3“ от наказателното постановление също е осъществено. Това е така защото, по делото се установи, че жалбоподателката М. П. като водач на МПС е отказала да бъде тествана с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не е изпълнила предписанието за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта ѝ, с което виновно е нарушила чл. 174, ал.3, пр.1 ЗДвП. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, тъй като жалбоподателката е съзнавала общественотоопасния характер на деянието си, предвиждала е общественотоопасните му последици и пряко е целяла настъпването им. Тя е съзнавала, че отказва да бъде тествана за наличие на алкохол в кръвта. За нарушението е предвидено кумулативно административно наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от две години и „глоба“ в размер на 2000 лв. В случая административнонаказващият орган правилно е наложил единствено „глоба“ в абсолютно определения размер от 2000 лв., тъй като жалбоподателката се явява неспособен водач и няма как да бъде наказана с „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

Относно нарушението по пункт 4 от наказателното постановление съдът също установи, че е било извършено, тъй като жалбоподателката М. П. като водач на МПС, е отказала да бъде

тествана с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и/или техните аналози в кръвта и не е изпълнила предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, с което виновно е нарушила чл. 174, ал.3, пр.2 ЗДвП. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, тъй като жалбоподателката е съзнавала общественотоопасния характер на деянието си, предвиждала е общественотоопасните му последици и пряко е целяла настъпването им. Тя е съзнавала, че отказва да бъде тествана за наличие на наркотици или техните аналози. За нарушението е предвидено кумулативно административно наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от две години и „глоба“ в размер на 2000 лв. В случая административнонаказващият орган правилно е наложил единствено „глоба“ в абсолютно определения размер от 2000 лв., тъй като жалбоподателката се явява неспособен водач и няма как да бъде наказана с „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

Само за пълнота на изследването, жалбоподателката е извършила две нарушения, които с Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия отказите по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са обособени като две самостоятелни административни нарушения. В тази връзка съдът намира, че правилно АНО ги е определил, като ги е разделил и е наложил наказание за всяко едно от тях по отделно.

Последното нарушение, описано в пункт 5 от наказателното постановление, съдът след като изследва всички обстоятелства и приложените доказателства по делото, намира също за осъществено. Нарушението е описано достатъчно точно, ясно и конкретно. Всички елементи от състава са изброени във фактическото описание в НП, а именно – жалбоподателката е неспособен водач и управлява МПС без да има право за това. В този ред на мисли, съдът намира, че наведените твърдения в жалбата, че е нарушено правото на защита на жалбоподателката, за неоснователни. Съгласно разпоредбата на чл. 150 ЗДвП водачите могат да управляват МПС само ако са способни. В конкретния случай, в хода на проверката е било установено, че жалбоподателката е управлявала моторното превозно средство като неспособен водач, поради което съдът намира, че са реализирани обективните признаци на състава.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл. Жалбоподателката е съзнавала общественотоопасния му характер, предвиждал е общественотоопасните последици и пряко е целяла настъпването им.

Санкционната норма на чл. 177, ал.1, т.2 ЗДвП предвижда, че се наказва с глоба от 100 до 300 лв, който управлява моторно превозно средство, без да е способен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил способност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено,

откраднато или повредена. В случая, АНО е наложил глоба в максимален размер от 300 лева, като в тази насока като отегчаващи обстоятелства са отчетени останалите извършени от жалбоподателката нарушения. В тази връзка съдът счита, че наложеното наказание по пункт 5 от Наказателното постановление напълно съответстват на тежестта и характера на нарушението и на целите на наказанието, заложи в чл. 12 ЗАНН.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав на съда намира, че процесното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на спора разносните пред настоящата инстанция не следва да бъдат присъждани на жалбоподателката, а на въззиваемата страна. Понеже такива не са били поискани, то съдът не следва да ги присъжда.

Така мотивиран, съдът на основание чл. 63, ал.2, т.5 ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-014605 от 15.07.2021 г., издадено от Г.ВЛ.Б. - началник група към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на М. В. П., с ЕГН ***** са наложени:

1. "глоба" в размер на 20,00 лева на основание чл. 183, ал.2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП;
2. "глоба" в размер на 200,00 лева на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т.1 ЗДвП;
3. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
4. "глоба" в размер на 2000,00 лева на основание чл. 174, ал.3, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
5. "глоба" в размер на 300,00 лева на основание чл. 177, ал.1, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 150 от ЗДвП;

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____